

“Jeg har altid kunnet se lyset, når det var meget mørkt.”

Spm. 1

Artiklen “Jeg har altid kunnet se lyset, når det var meget mørkt”, er et portræt af Nadia Nadim. Artiklen hører under genren – sagprosa. Sagprosa betyder tekster fra den virkelige verden, som omhandler faktuelle emner, som er sket eller sker. Sagprosa kan opdeles i to forskellige undergenrer, orienterende tekster og argumenterende tekster. Denne artiklen hører til undergenren orienterende tekster.

Afsenderen af artikel er journalisten Nora Rahbek Kanfani, som har skrevet portrættet af Nadia Nadim, artiklen har stået i Amnesty International fra 6. september 2018. Modtageren er alle unge kvinder med forskellig slags baggrund, som kæmper mod undertrykkelse og andre uretfærdigheder på grund af deres køn. Nadia Nadim ønsker at rokke ved, hvad der er muligt som kvinde. Men jeg synes faktisk også, at alle både kvinder og mænd kan bruge artiklen for at forstå, hvordan det er at stå midt imellem to meget forskellige kulturer, traditioner og fordomme, og samtidig være kvinde, som ikke har de samme muligheder eller rettigheder, som alle andre.

Spm. 2

Hensigten med artiklen er at informere og orientere læseren om, at man kan komme meget langt, hvis man har vilje og troen på det. Hensigten er også at vise, at Nadia Nadim er et forbillede for mange, for hun kom som flygtning fra Afghanistan til en ny verden og kultur i Danmark, hvor hun skulle finde fodfæste og starte på ny. I dag er hun professionel fodboldspiller, som spiller for landsholdet og til dagligt er angriber hos Manchester City. Hun er også snart uddannet som læge. Hun er en sand mønsterbryder.

Jeg synes også, at Nadia Nadim ønsker at vise, at det er lige meget hvilket køn du er, så er alt muligt, men det kræver, at man arbejder hårdt og er villig til at tage en chance, fordi selv i dag i år 2022, så bliver mange kvinder diskrimineret og set ned på og gjort grin af, også i fodboldverdenen. Jeg synes virkelig, at hensigten og Nadia Nadims budskab kommer godt frem i artiklen.

Spm. 3

Artiklen behandler emner, som kultur, fordomme, udholdenhed, at finde sin identitet og kæmpe for at nå sine mål. Jeg synes også, at den kommer ind på kvinderettigheder, og at der altid er håb, og at man bare skal tro på det, for så når man langt.

Teksten belyser, hvordan det er at være kvindelig flygtning, og hvilke problemer hun selv har mødt, som kvinde med en anden kultur, som f.eks. at hendes mor måtte undervise hende og andre børn hjemme i Afghanistan i al hemmelighed, for det var forbudt at gå i skole under Taleban. Nadia Nadim kommer fra en opvækst, hvor hendes mor også var mønsterbryder, for hun gik i skole uden at hendes far viste det, så Nadia Nadim har i en tidlig alder lært at turde trode traditioner, grænser og kultur, f.eks. så har hun også taget en lægeuddannelse samtidig, som hun har spillet professionel fodbold, som ellers ikke er normalt. Hun er meget bevist om, at hun er med til at ændre ved tingene ikke kun for børn med en anden baggrund end dansk, men også for kvinder fra alle samfundslag, religioner, kulturer og traditioner.

Spm. 4

Sproget i artiklen er meget let forståeligt og læsevenligt, for journalisten bruger ikke svære ord, slang eller fagsprog. Sprogstilen er meget neutral og saglig, og det har stor betydning for portrættet af Nadia Nadim, for budskabet kommer tydeligt frem, "Man skal bare tro på det." "Hårde tider betyder ikke, at man ikke kan få en god fremtid."

Spm. 5

Artiklen "Jeg har altid kunnet se lyset, når det var meget mørkt" er et portræt af Nadia Nadim, hvor journalisten stiller spørgsmål, som Nadia Nadim svarer. Artiklen er skrevet i 1. person, og der er benyttet hverdagssprog. Sætningsopbygningen i artiklen er let med korte sætninger, hvilket gør den meget læsevenlig.

Portrættet af Nadia Nadim er inddelt i afsnit, hvor journalistens spørgsmål fungerer, som en under overskrift. Første afsnit i artiklen starter med at give en introduktion om, hvorfra og hvilke vilkår Nadia Nadim kommer fra, siden får vi i næste afsnit at vide at hun har været med til at rokke ved forestillingen om, hvad piger kan og ikke kan, og tredje afsnit omhandler at fodbolden kan spille en positiv rolle for kvinder og deres rettigheder, som f.eks. at der i dag er et kvindelandshold i Afghanistan. Fjerde afsnit omhandler forskellen på danske og afghanske kvinder, som bare accepterer deres tilværelse, fordi konsekvenserne er så store, hvorimod det er meget mere normalt for danske kvinder at bryde grænser. Femte afsnit

omhandler påvirkningen af den afghanske baggrund og danske opvækst. I sidste afsnit fortæller Nadia Nadim sit budskab til de unge piger.

Spm. 6

I portrættet af Nadia Nadim er oplysningerne og argumenterne, som journalisten bruger meget saglige, for de bygger på sande historier og oplevelser, som Nadia Nadim selv har erfaret, f.eks. står der, "Nadia Nadim flygtede som 12-årig fra Afghanistan med sin mor og fire søskende". Dette er sagligt og bygger på hændelser, som virkelig er sket.

Spm. 7

Der bruges ikke værdiladede ord eller vendinger, da portrættet bygger på et interview, hvor Nadia Nadim svarer meget neutralt og sagligt på journalistens spørgsmål.

Spm. 8

Der bliver ikke brugt meget af billedsprog eller metaforer, men dog nogle få stykker, som f.eks. "når man som kvinde ikke bliver betragtet som et helt menneske", og "jeg har altid kunnet se lyset, når det var meget mørkt", "hårde tider, betyder ikke, at man ikke kan få en god fremtid". Nadia Nadim kommer i disse sætninger ind på, hvordan synet på kvinder er, og at de ingen rettigheder har, og at man aldrig skal give op, for der er altid håb, men skal bare tro på det. Ordene i overskriften "lyset" symboliserer håbet, troen og fremtiden, mens "mørket", symboliserer svære tider i livet.

Selvom der er meget lidt af billedsprog og metaforer, så synes jeg, at journalisten har formået at få læseren til at tænke over Nadia Nadims budskab, og hvad det er, som hun ønsker, at vi skal forstå, og få os til at se virkeligheden i øjnene, for kvinder bliver stadig nogle steder i verden ikke betragtede som hele mennesker og uden rettigheder.

Spm. 9

Anonyme personudtryk og personomtaler bliver ikke brugt i denne artikel. Nadia Nadim fortæller åbent om sin opvækst, sin mor og hendes mostre, om at blive undervist sammen med andre børn i al hemmelighed osv.

Spm. 10

Jeg synes, at overskriften "Jeg har altid kunnet se lyset, når det var meget mørkt", er meget rammende og beskrivende for hvilket gå på mod og vilje, som Nadia Nadim har.

Overskriften er med til at fremme hensigten og budskabet med hendes historie om, at “uanset hvor hård en tid, man går igennem, så er der håb”.

I det indledende afsnit hvor Nadia Nadim fortæller, at hendes mor og mostre er nogle stærke kvinder, som hun ser op til, fordi de fandt sig ikke i noget, men tog kampen op mod fordomme og trodsede grænser og traditioner. Det har haft en kæmpe indflydelse på Nadia Nadims liv, men dette er også med til at fremme hensigten i teksten, at man altid skal kæmpe og aldrig give op.

Spm. 11

Portrættet handler om Nadia Nadim, som kommer fra Afghanistan. Nadia kom til Danmark på flugt fra Taliban styret som 12-årig. Hun kom til Danmark sammen med sin mor og sine 4 søstre. Portrættet viser ærligt forskellige bump på livsvejen til hendes professionelle karriere som fodboldspiller og snart færdig uddannet læge. Nadia kom fra en religion og kultur, hvor man undertrykker kvinder. De er intet værd og skal kun være hjemme, passe børn og lave mad. Nadia fik undervisning hjemme af sin mor i al hemmelighed, da man ikke måtte gå i skole under Taliban. Nadia begyndte som helt ung at spille fodbold, og i dag er hun professionel fodboldspiller, spiller på landsholdet og er til daglig angriber for Manchester City, samtidigt som hun uddanner sig til læge. Nadia Nadim er en sand mønsterbryder. Hun ønsker at give unge piger håb, mod og tro på sig selv, selv om det er hårde tider og alt ser sort ud, så skal man kæmpe, for hvor der er vilje er der vej, som ordsproget siger.

Spm. 12

Jeg synes, at det er en meget spændende artikel af et portræt af en stærk kvinde med vilje af stål, som ikke lader sig slå ud af modgang. Hun har trods alle odds og har nået meget langt i sin professionelle fodboldkarriere, samtidigt som hun har læst til læge. Artiklen har et godt formål, for Nadia Nadim vil inspirere unge piger, så de har nogen at spejle sig i, for alt kan lade sig gøre, bare man sætter sig et mål og kæmper for det.

Jeg synes også, at det er meget godt, at hun fortæller, hvor hårdt det i virkeligheden er at være kvinde i disse lande, hvor kvinder ingen rettigheder har og bliver nedtrykt, for hun har formået at rokke ved forestillingen om, hvad piger kan og ikke kan. Hun har kæmpet sig fra disse fordomme og kan i dag være et forbillede for mange.

Spm. 13

Jeg synes helt klart, at jeg kan bruge denne artikel og dens budskab, fordi den sætter fokus på flere emner, som er meget relevante og vigtige for at ændre denne verden. Kvinder skal have lige rettigheder som mænd, og kvinder skal ikke undertrykkes. Mange kvinder lever i frygt flere steder i verden, som f.eks. i Afghanistan hvor Taliban styrer. Nadia Nadim sætter også fokus på, at det er vigtigt at tro på sig selv og turde at tage chancer og trodse fordomme, kultur og traditioner, for at rokke og ændre holdningen til, hvad piger kan og ikke kan. Jeg synes også, at det er meget godt, at Nadia Nadim viser vejen frem for alle unge og viser, at det er vigtigt, at man tør sige sin mening, tør stå frem og stå fast ved de holdninger, som man har, dette har hun lært i Danmark. Det er også godt at hun fortæller, at man skal se lyset og være positiv, selv når det er mørkt og svært, og alt går imod en. Nadia Nadim kan være en inspiration og rollemodel for alle. Ordsproget, som jeg nævnte før, passer rigtig godt til artiklen med portrættet af Nadia Nadim: "Hvor der er vilje, er der vej."